

почти всички въ български ржце. Отъ срѣдата на по-издигнатитѣ занаятчи излизатъ виднитѣ търговци на Сливенъ, нѣкои отъ които емигриратъ още преди изселването на сливенци въ 1830 г., за да основаватъ свои складове и контори въ Цариградъ, Брашовъ, Виена, Букурещъ, Браила и други градове на Турция или съседнитѣ земи. Въ Брашовъ напр. става известенъ Антонъ Ивановъ Камбуроглу, меценатъ на българската просвѣта; въ Мала-Азия — Петъръ Моралията, който билъ соватчия и търгувалъ съ масло; въ Виена — Петъръ х. Нойковъ, търговецъ на памукъ; въ Букурещъ — Михаилъ х. Василевъ; въ Браила — Михаилъ Колони; въ Пloeщъ — Панайотъ х. Жековъ; въ Цариградъ — Василъ Минчовичъ, Димитъръ Добровичъ, Илия Недѣлковичъ и др. Тѣзи предприемчиви сливенци, заседнали въ чужбина особено следъ Одринския миръ, се грижатъ не само за своитѣ търговски и банкови операции, но и за народното образование въ родното си мѣсто, както и за подтикване на обощобългарския черковенъ въпросъ. Особено Брашовъ се издига до важенъ търговски центъръ за сливенци. Благодарение на това, че Турция прехвърля въ края на XVII в. търговскитѣ си сношения накъмъ Дунава, и понеже пжтищата отъ Цариградъ къмъ Влашко и Трансилвания водятъ презъ източния Балканъ, Сливенъ става значителенъ етапъ на обмѣна за индустриални и други произведения. Прочутъ за времето си, до срѣдата на XIX в., е билъ сливенскиятъ панаиръ, най-голѣмиятъ въ Турция следъ Узунджовския (при Хасково). С. Табаковъ е навѣрно правъ, когато възвежда началата на сливенския панаиръ къмъ старобългарско време, за да го свърже съ ежегоднитѣ събори на поклонници въ „Малката Света гора“ до Сливенъ, източно отъ Ново-село, въ мѣстността „Атана“ (отъ Атонъ?), съ нейнитѣ прославени мѣнастири. На сливенския панаиръ презъ м. юлий сж се стичали въ XVIII и XIX вѣкъ търговци отъ Европа и отъ Азия, при което за отбелязване сж и опаснитѣ примеждия на нѣкои, поради разбойнишки и кърджалийски нападения. Къмъ 1756 г. били избити или ограбени запжтитѣ се за Сливенъ търговци отъ Босна, Бѣлградъ, Нишъ и София; а за въ 1799 г. ни се съобщава отъ австрийския представителъ въ Цариградъ, че участницитѣ въ панаира били нападнати на връщане отъ четата на Кара-Феизъ, която разграбила кервана имъ, на стойность въ стока и пари до 3